

ณัฐวุฒิ นวลกุล 2552: การยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถินของเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้อง จังหวัดสระบุรี ปรินญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต (ส่งเสริมการเกษตร) สาขาส่งเสริมการเกษตร ภาควิชาส่งเสริมและนิเทศศาสตร์เกษตร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุพัตรา ศรีสุวรรณ, กศ.ค. 129 หน้า

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษา 1) ข้อมูลพื้นฐานสภาพส่วนบุคคล สภาพทางการเกษตร และการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตร 2) การยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถิน 3) เปรียบเทียบการยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถิน ตามสภาพพื้นฐานส่วนบุคคล สภาพทางการเกษตร และการเปิดรับข่าวสารทางการเกษตรที่แตกต่างกัน 4) ปัญหาและข้อเสนอแนะ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 142 คน ที่ผ่านการฝึกอบรมตามโครงการ กระถินเพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสัตว์เคี้ยวเอื้องในจังหวัดสระบุรี ในเดือนมิถุนายน-กรกฎาคม พ.ศ.2551 เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์และการสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ ได้แก่ ค่าแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test สถิติ F-test วิเคราะห์ความแปรปรวน และทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ โดยวิธี LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) เกษตรกรมีอายุเฉลี่ย 43.25 ปี จบการศึกษาระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า มีอาชีพหลักเลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้อง ทำไร่/ปลูกผัก/รับจ้างและค้าขายเป็นอาชีพเสริม ส่วนใหญ่มีพื้นที่เป็นของตนเองในการทำเกษตร ขนาดพื้นที่ทำการเกษตรเฉลี่ย 29.83 ไร่ เกษตรกรมีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องเฉลี่ย 8.68 ปี ส่วนใหญ่เป็นสมาชิกกลุ่มสหกรณ์ผู้เลี้ยงสัตว์และมีแรงงานที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ส่วนใหญ่จำนวน 3 คน สัตว์เคี้ยวเอื้องที่เลี้ยงคือ โคนมและแพะ จำนวนสัตว์ที่เลี้ยงโดยเฉลี่ย 46.11 ตัว และมีรายได้เฉลี่ย 389,202.1 บาท/ปี เกษตรกรเปิดรับสื่อบุคคลจากเจ้าหน้าที่/นักวิชาการมากที่สุด สื่อกิจกรรมเปิดรับจากการอบรมมากที่สุด และสื่อมวลชนเปิดรับจากสื่อสิ่งพิมพ์มากที่สุด 2) เกษตรกร ส่วนใหญ่มีการยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถินโดยรวมอยู่ในขั้นไต่ตรอง 3) เปรียบเทียบการยอมรับ พบว่า เกษตรกรที่มีประสบการณ์ในการเลี้ยงสัตว์แตกต่างกัน มีการยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนจำนวนแรงงานที่ใช้เลี้ยงสัตว์ ชนิดสัตว์ที่เลี้ยงแตกต่างกัน มีระดับการยอมรับการใช้ประโยชน์จากกระถินแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) ปัญหาที่พบ ได้แก่ การจัดหากระถินในช่วงฤดูแล้งในพื้นที่จะค่อนข้างหายาก ชี้อราค่อนข้างสูง และแรงงานไม่พอในการไปจัดหากระถิน ข้อเสนอแนะ ได้แก่ ควรมีการให้ความรู้ในการแปรรูปกระถิน ทั้งการหมักและการทำแห้ง และการผสมในสูตรอาหารสัตว์